இவற்றுள் ஓரிரு நோய்களே மனிதனை அழிக்கவல்லன. இவை பலவும் தீராத நோய்கள். உயிரை அதன் வாழ்நாள் முழுதும் துன்புறுத்துவன. இவற்றால் பற்றப்பட்டவன் அமைதியை அடைவது எப்படி?

மருத்துவம்

கட்டுப்பாடுகள், நல்லறங்கள், நன்னடத்தைகள், தவம், ஞானம், யாகம், ஜபம், தானம் என்பனவாகிய மேற்குறித்த நோய்களை நீக்கவல்ல பல மூலிகைகள் உள்ளன. இதைத் தவிர சோகம், மகிழ்ச்சி, பயம், அன்பு, பிரிவாற்றாமை முதலியன காரணமாக வரும் நோய்கள் பல. மனோ வியாதிகளில் இவை சிலவே. இவை யாவர்க்கும் உண்டு. ஆனால் இதை உணர்ந்தவர்கள் மிகச் சிலரே.

கருடன் விடைபெறல்

காகபுஜண்டர் உரைத்த விடைகளையும், அவர் உரைத்த மங்கள மொழிகளால் தான் பெற்ற மகிழ்ச்சியையும் கருடன் நன்றியுடன் நினைவு கூர்ந்து அவரை வணங்கினான். முனிவரே! தங்கள் உரையால் இராமன் திருவடிகளில் என் பக்தி புதுமை பெற்றது. மாயையினால் உண்டான எல்லாக் குழப்பங்களும் தீர்ந்தன. மதிமயக்கம் என்ற கடலில் மூழ்கிய எனக்குத் தாங்கள் கப்பல் ஆனீர்கள். ஐயா! தாங்கள் பலவிதம் எனக்கு மகிழ்ச்சி அளித்தீர்கள்! நான் இவற்றிற்கெல்லாம் கைமாறு செய்ய அறிகிலேன்.

நான் தங்கள் திருவடிகளை மீண்டும் மீண்டும் வணங்குகின்றேன் என்று பணிமொழி உரைத்துக் கருடன் காகபுஜண்டரின் அடிவணங்கி ஆசியும் விடையும் பெற்றுக்கொண்டு வைகுண்டம் சென்றான்.

சைவ-வைணவப் பாலம்

காகபுஜண்டரின் அருள் வரலாற்றையும், அவர் வழங்கிய அருள் உபதேசங்களையும் மேற்குறித்தவாறு மிக விரிவாகத் தமது இராமகாதையின் நிறைவுப் பகுதியில் துளசிதாசர் விரித்துரைத்துத் தம் காப்பியத்தை நிறைவு செய்கிறார். காகபுஜண்டரின் அருள் வரலாற்றையும், உபதேசங்களையும் இவ்வளவு விரிவாக விரித்துரைத்த வேறு நூல்கள் வட இந்திய மொழிகளில் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. துளசிதாசர் விரித்துரைக்கும் விரிவான வரலாற்றை ஆராய்ந்தால் காகபுஜண்டர் அவர்கால மக்களுக்கு நன்கு அறிமுகமான ஒரு முனிபுங்கவராகத் திகழ்ந்திருக்க வேண்டும் என்பது புலனாகிறது. பெருங்காப்பியங்கள் என்பன, பல்வேறு கிளைக் கதைகளை ஒருவாறு தம்முள் இணைத்து நிற்பதை உலக இலக்கியங்கள் எடுத்துரைக்கின்றன. இராமன் வரலாறு கூறும் நூலாயினும், துளசிதாசர் தம் நூலுள் காகபுஜண்டர் வாயிலாக சைவ-வைணவ பேதம் சிறிதும் தோன்றாதே கதை நடத்துகிறார். முன் குறித்தவாறு காகபுஜண்டர் என்ற சொல்லை ஒரு காரணப்பெயர் என்று கருதியே துளசிதாசர் அதனைப் பகுத்து இருசொற்களாகக் கொண்டு, முனிவர்

காகவடிவம் பெற்றமை குறித்தும், பாம்பு உருவம் பெற்றது குறித்தும் கதை பின்னுகிறார் என்பது புலனாகிறது.

கருணைக் கடல்

எங்ஙனமாயினும் காகபுஜண்டர் காலத்தை வென்று வாழும் ஒரு மகரிஷி என்பதும், சைவ-வைணவ பேதமின்றி இறையன்பில் தலை நின்ற ஞானி என்பதும், அளப்பரிய ஞானங்களை உலகுக்கு உபகரித்த கருணைக்கடல் என்பதும் துளசி இராமாயணத்தால் உறுதி செய்யப்படுகின்றன. துளசிதாசர் விரித்துரைத்த வரலாற்றை ஒருவாறு தழுவியும், முற்றிலும் மாறுபட்டும் காகபுஜண்டர் வரலாற்றை விளக்கும் வேறு சில நூல்களும், நூற் குறிப்புக்களும் கிடைத்துள்ளன. அடுத்த இயலில் அவற்றை எல்லாம் தொகுத்துக் காண்போம்.

3. தமிழ்நூல்களில் காகபுஜண்டர்

காகபுஜண்டர் அருள் வரலாறு குறித்த பிற தகவல்கள் அனைத்தையும் ஒருசேரத் திரட்டி, ஆய்வுக்கு உட்படுத்தி, அவர் உண்மை வரலாற்றைக் கண்டு காட்டும் முயற்சியை இனி மேற்கொள்ளலாம்.

ஞான வாசிட்டம்

வடஇந்தியாவில், சமயம் மற்றும் தத்துவங்களை எடுத்துரைக்கும் மொழியாக வடமொழி எனக் கூறப்படும் சமஸ்கிருதம் விளங்கியது. இராமாயண மகாபாரத நூல்களும், வேதங்களும், எண்ணற்ற காவியங்களும், அறநூல்களும், தத்துவ ஆராய்ச்சிகளும் இம்மொழியிலேயே அமைந்தன. அவற்றுள் ஒன்று 'ஞானவாசிட்டம்' என்பது. இந்நூல் இராமனின் குலகுருவாகிய வசிட்டரால் இராமனுக்கு உபதேசிக்கப்பட்ட ஆத்மபோத நூலாகும். இராமனுக்கு அறம் உணர்த்தவும், உலகியல் அறிவிக்கவும், ஞானம் நிறைவிக்கவும் வசிட்டர்

பல்வேறு ஞானிகளின் அருள் வரலாறுகளை அவனுக்கு எடுத்துரைப்பதாக இந்நூல் அமைந்துள்ளது. இதனுள் இடம் பெற்றுள்ள அருளாளர்கள் அனைவரும் இராமாவதாரக் காலத்துக்கு முற்பட்டவர்கள் என்பது வெளிப்படை. ஞான வாசிட்டத்தில் காகபுஜண்டர் கதையும் இடம் பெற்றுள்ளது.

வாஸிஷ்ட சாரம்

ஞானவாசிட்டத்தினைத் தமிழில் 'ஸ்ரீ வாஸிஷ்ட சாரம்' என்ற பெயரில் ஸ்ரீ ஞானானந்த பாரதீ ஸ்வாமிகள் என்பார் வழங்கியுள்ளார். உரைநடையில் அமைந்துள்ள இந்நூல் கி.பி. 1973 இல் வெளி வந்துள்ளது. இதனுள் 20 ஆவது அத்தியாயமாகக் காகபுஜண்டர் வரலாறு, 'புசுண்ட உபாக்கியானம்' என்ற தலைப்பில் ஆறுபக்கங்களில் இடம் பெறச் செய்யப்பட்டுள்ளது. இப்பகுதி வஸிஷ்டர் - இராமன் உரையாடலாகவும், வஸிஷ்டர்-புசுண்டன் உரை யாடலாகவும் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

வசிட்டர்-புஜண்டர் சந்திப்பு

ஒருமுறை இந்திரனின் திருவோலக்கத்தில் வசிட்டர் சாதாதப முனிவரைச் சந்தித்தார். அப்போது அம்முனிவர் மேருமலையின் ஈசான மூலையில் கற்பகத்தருவின் மேல் புஜண்டர் என்ற பெயருடைய ஒரு காக்கை வாழ்ந்து வருகிறது. காக்கை வடிவில் வாழும் அவர் சாந்தம் நிறைந்தவர். அலை பாயாத

மனத்தை உடையவர். அழிவற்றவர். அவரைப் போல் சுவர்க்கத்திலும் எவரும் இல்லை. இனி ஒருவரும் அவர்போல் இருக்கப்போவதும் இல்லை எனக் காகபுஜண்டரைப் பற்றி வசிட்டருக்குத் தெரிவித்தார். இச்செய்தி கேட்டு மகிழ்ந்த வசிட்டர் மிக்க மகிழ்ச்சியடைந்து மேருமலை சார்ந்து, கற்பகத் தருவின் மேல் வாழ்ந்த புஜண்டரைக் கண்டார். புஜண்டர் வசிட்டரை முறையாக வரவேற்று, அவர் அங்கே வருகை தந்த காரணத்தை வினவினார். வசிட்டர் புஜண்டரை நோக்கித் தாங்கள் எந்தக் குலத்தில் பிறந்தவர்? தங்களுக்கு வயது எவ்வளவு? தாங்கள் அறிவு நிரம்பியவரானது எவ்வாறு என்று தன் ஐயங்களை வெளிப்படுத்தினார்.

புதிய வரலாறு

காகபுஜண்டர் தன் வரலாறு கூறத் தொடங்கினார். சிவபெருமானுக்குப் பரிவாரகணங்கள் இருப்பது போல, உமை அம்மைக்கும் பரிவார தேவிகள் எண்மர் உள்ளனர். அவர்கள் பெயர்கள் ஜயா, விஜயா, ஜெயந்தீ, அபராஜிதா, ஸத்தா, ரக்தா, அலம்புஷா, உத்பலா என்பது. இவர்கள் அனைவரும் சேர்ந்து ஒருமுறை பெரிய ஒரு விழா எடுத்தனர். அப்பொழுது அவர்களது வாகனங்களும் உடன் இருந்தன. அவைகள் மது உண்டு களித்து விட்டு ஆடல் பாடல்களில் ஈடுபட்டன. அலம்புஷா என்பவளின் வாகனம் சண்டன் என்ற பெயருடைய காக்கை. ஏனைய எழுவர் வாகனங்கள் பெண்

அன்னங்கள். சண்டன் களி மயக்கத்தில் பெண் அன்னங்களுடன் கூடிக்களித்தது. இக்கூட்டக் கலப்பில் பெண் அன்னங்கள் கருவுற்று, முறையாக பிரமலோகத்தில் இருபத்தொரு ஆண்மக்களைப் பெற்றெடுத்தன. அவர்களில் புஜண்டரும் ஒருவர். பின் அவர்கள் தம் அன்னையருடன் இணைந்து பிராமியை வணங்கி வழி பாடாற்றினர். பிராமி அருள் பெற்றதால் குழந்தைகள் அனைவரும் முத்தி பெற்றவர்களைப் போன்று சாந்தமும் நிறைந்த நெஞ்சமும் உடையவர்களாயினர். தியானம் செய்வதற்குத் தகுந்த இடத்தை அவர்கள் தம் தந்தை சண்டனிடம் வேண்டியபோது, அவர் மேருமலையில் உள்ள கற்பகத்தருவில் சென்று வாழ்ந்திருக்கப் பணித்தார். இவற்றை எல்லாம் எடுத்துரைத்த காகபுஜண்டர், இங்கே தாம் எவ்விதமான கவலைகளும் இல்லாது வாழ்ந்து வருவதாக வசிட்டரிடம் குறிப்பிட்டார்.

வசிட்டர் கேட்ட ஐயம்

வசிட்டர் காகபுஜண்டரிடம் ஏனைய உங்கள் உடன் பிறந்தோரை இங்கே காணவில்லையே! அவர்கள் எங்கே என்று வினவினார். புஜண்டர், நாங்கள் அனைவரும் இத்தருவில் வெகுகாலம் வாழ்ந்திருந்தோம். அனேக யுகங்கள், கற்பங்கள் கழிந்தன. என் தம்பியர் இருபதின்மரும் தம் உடல்களைத் துரும்பாக மதித்து, உயிர்நீத்து மேலான வீட்டுலகம் சேர்ந்தனர். நான் மட்டும் இங்கே வாழ்ந்து

வருகிறேன் என்று புஜண்டர் உரைத்தார். வசிட்டர் வியப்புற்று புஜண்டரை நோக்கிக் கற்ப காலங்கள் முடியும்போது நெருப்பு, நீர், காற்று யாவும் பெருக்கெடுக்கவும், கதிரவன் கடும் வெப்பத்தை வீசவும், அக்காலை நீங்கள் சிறிதும் அவற்றால் பாதிப்படையாது வாழ்வு பெற்றது எவ்வாறு என்று வினவினார்.

நீண்ட வாழ்வின் இரகசியம்

கற்பகால முடிவில் உலகில் செயற்பாடுகள் யாவும் அடங்கிவிடும். அக்காலை நான் மேலெழுந்து நிர்மலமான ஆகாயத்தில் நின்று விடுவேன். கதிரவன் சுட்டெரிக்க முற்பட்டால், விண்ணிலிருந்து கொண்டு வருணனைத் தியானிப்பேன். பிரளய காலத்தில் காற்றின் விசையால் மலைகளெல்லாம் சிதறும்போது, மலைபோல் என்னை மாற்றிக் கொண்டு 'தாரணை' யோக நிலை பெற்று அசைவற்றிருப்பேன். பிரம அண்டங்களுக்கும் அப்பால் சென்று, நிர்மலமான நிலையில் அசைவற்ற தூக்கம் உள்ளவன் போல இருந்து விடுவேன். பிரமன் மீண்டும் உலகை எப்போது படைக்கிறானோ அப்போது இவ்வண்டத்துள் நுழைந்து என் வழக்கமான இவ்விருப்பிடம் வந்து சேர்வேன். ஒவ்வொரு கற்ப காலத்திலும், இம்மரமும் இவ்வாறே தோன்றி நிற்கும். புஜண்டர் உரைத்த வியப்பூட்டும் செய்திகளால் வசிட்டர் தெளிவு பெற்றார். மேலும் புஜண்டரை நோக்கிப் பிரளய காலத்தில் தாங்கள் தாரணை செய்து

கொண்டு நின்று விடுவது போல், மற்ற யோகிகளும் அவ்வாறு நின்று தங்களைப் போல் காலங்கடந்து ஏன் வாழ முடியவில்லை என்று வசிட்டர் வினவினார்.

தேவ இரகசியம்

புஜண்டர் விரிவாக விளக்கம் கூற விரும்பவில்லை. இறைவன் கட்டுப்பாடுகளை யாரால் மீற முடியும்? என் நிலை இப்படித்தான்: அவர்கள் நிலை அப்படித்தான் என்று பூடகமாகப் பதிலுரைத்து நின்றார். வசிட்டர் ஒருவாறு அமைதி அடைந்தவராய், முனிவரே! பல யுகங்களிலும் விசித்திரமான பல சம்பவங்களைத் தாங்கள் கண்டு அநுபவித்திருப்பீர்களே, அவற்றை உரைத்தருளுங்கள் என்று வேண்டினார்.

வியப்பூட்டும் அநுபவங்கள்

காகபுஜண்டர் வியப்பூட்டும் தம் அநுபவங்கள் சிலவற்றை எடுத்துரைத்தார். பூமி தோற்றம் கொண்டு மலை, காடு, மரம் எதுவும் தோன்றாத வெற்று உலகைக் கண்டிருக்கிறேன். சூரியனும், சந்திரனும் முதல் முதல் இவ்வுலகில் தோன்றியபோது அதனையும் கண்டிருக்கிறேன். இந்திரனும், உபேந்திரனும் வந்துற்றமை; பூமியை இரண்யாட்சகன் சுருட்டியமை; திருமால் வராக உருவமெடுத்து அதனை மீட்டமை: கடல்கள் முதல் முதல் தோற்றம் கொண்டமை, தேவர்களும் அசுரர்களும் அமிர்தம்

வேண்டிப் பாற்கடலைக் கடைந்தமை எல்லா வற்றையும் பார்த்திருக்கிறேன்.

வியப்பின்மேல் வியப்பு

வசிட்டர் வியப்பில் வாயடைத்து நின்றார். காகபுஜண்டர், வசிட்டரே! பிரம்மனின் திருமகனாகிய தங்களுக்கு இப்பூவுலகில் இது எட்டாவது பிறவி என்று கூறி அவரை மேலும் வியப்பிலாழ்த்தினார்.

வசிட்டரே, விஷ்ணு மூர்த்தி, ரேணுகையின் குமாரர் பரசுராமராக இதுவரை ஆறுமுறை பிறந்திருக்கிறார்.

சிவன் முப்புரங்களை நான் அறிய முப்பது முறை எரித்துள்ளார். தட்சன் யாகத்தை இரண்டு முறை அவர் அழித்திருக்கிறார். திருமால் இராமன் என்ற பெயரில் பதினோராவது முறையாகத் தற்போது பிறக்க விருக்கிறார். அவரே சிலகாலம் கழித்து வாசுதேவன் இல்லத்தில் பதினாறாவது முறை கண்ணனாக அவதரிக்கவுள்ளார். காகபுஜண்டர் உரைத்த செய்திகள் வியப்பை மேலும் மேலும் தந்து நின்றன.

உடல் அழியாமை ஏன்?

வசிட்டர், காகபுஜண்டரை நோக்கி மேலும் ஓர் ஐயத்தை முன்வைத்தார். நீங்கள் உரைத்தது போல் உலகத்தின் மத்தியில் இருந்துகொண்டு யோகநிலை நிற்பாரை, அவர் உடலை ஏன் எமன் அழிப்பதில்லை என்று வினவினார்.

புஜண்டர், எவருடைய உள்ளத்தில் குற்றங்கள் என்ற முத்துக்களில் பழவினை என்னும் சரடு கோக்கப்பட வில்லையோ, அவரை எமன் கொல்ல நினைக்கமாட்டான். உள்ளத்தில் ஆசை என்ற நெருப்பைச் சேர்க்காதவரையும் காலன் கொல்ல வருவதில்லை. எவருடைய சிந்தை நிர்மலமாக, மிக்க தூய்மையான நிலையை அடைந்து அமைதி பெற்றிருக்கிறதோ அவரிடமும் எமன் நெருங்குவதில்லை. சம்சார வாழ்வு என்ற நோய்க்குக் காரணங்களான மேற்குறித்த குற்றங்கள் எவருடைய சிந்தையை மாசுபடுத்தலில்லையோ, அவர்கள் மனம் தத்துவத்திலேயே நிலைத்திருக்கும். எல்லாத் துன்பங்களையும் நீக்க வல்லது ஆன்மா பற்றிய சிந்தனையேயாகும். அதுவே, எல்லாவிதமான நலன்களையும் மேலோங்கச் செய்யும். இத்தோடு உயிர் உணர்வு பற்றிய சிந்தனையும் இணையுமானால் அவரால் வெகுகாலம் உயிர் வாழ்ந்திருக்க முடியும் என்று விடையிறுத்தார்.

பிராண சிந்தை என்பது யாது?

காகபுஜண்டர் இறுதியாக உரைத்த தொடரில் இடம் பெற்ற 'பிராண சிந்தையும் இருந்ததானால் வெகுநாள் ஜீவித்திருக்க முடியும்' என்பதைப் பற்றி நின்று, வசிட்டர் அவரை நோக்கி, 'பிராண சிந்தை' என்பது யாது என்று வினவினார்.

மனித உடலில், மேல் நோக்கிப் பிராணன் என்ற வாயுவும், கீழ்நோக்கி அபானன் என்ற வாயுவும் ஏறி இறங்கிக் கொண்டுள்ளன. இவற்றின் இயக்கத்தால் தான் உடல் என்கிற பெரிய எந்திரம் இயங்கிக் கொண்டுள்ளது. இவ்விருவாயுக்களுக்கும் துன்பமோ, ஓய்வோ கிடையாது. இதயம் என்ற விண்வெளியில் நிலவியிருக்கும் கதிரவனும் வெண்மதியும் போன்றன அவை. விழிப்பு, உறக்கம், கனவு முதலிய நிலைகளிலும் இவ்விருவாயுக்களும் ஒரே மாதிரியாக இயங்க வல்லன. இவற்றின் இயக்கம் மிக நுட்பமானது என்பதால், கண்களுக்குப் புலப்படுவது இல்லை. எப்போதும் இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் இவை சலனசக்திகளாகும். மேல் நோக்கி எழும் பிராணன் என்ற வாயு எவ்வித அரிய முயற்சியுமில்லாமல், தம் வீச்சை வெளியில் பன்னிரண்டு அங்குல தூரம் வரை செலுத்தும் நிலை 'ரேசகம்' எனப்படும். அப்படியே கீழ்நோக்கிச் செல்லும் அபானன் என்ற வாயுவை உள்ளே நிலைபெறச் செய்து உடல் முழுவதும் நிறுத்துவது பூரகம் எனப்படும். அபானன் ஒடுங்கி நிற்கப் பிராணன் வெளிக்கிளம்பாமல் செய்வது கும்பகம் எனப்படும். இவ்வாறான பாதுகாவல் மும்முறை நிகழும். இவ்வாயுப் பயிற்சியில் ஈடுபட்டு மனத்தை வெளியில் அலைபாய விடாமல் அடக்கியாண்டால், சில நாள்களிலேயே மேலான நிலை வந்து சேரும்.

நீண்ட நாள் வாழ...

வசிட்டரே! இவ்வாறு உயிரை நிலைநிறுத்தி முறையான குற்றமற்ற, அறிவு வடிவான ஆன்மா விடத்தில் தங்கியிருத்தல் எனக்கு ஏற்பட்டது.

சென்றதையோ, வரப்போவதையோ நான் ஒருக்காலும் நினைப்பது கிடையாது.

நடப்பதை மட்டும் பார்த்துக் கொண்டிருப்பேன்.

என் மனம் நன்மையை அடையும்போது மகிழ்ச்சி அடைவதில்லை. தீமை ஏற்படும் போது துன்புறுதலும் இல்லை. எப்போதும் அது ஒரே மாதிரியாகவே இருக்கும்.

எவன் உறவு, எவன் அன்னியன் என்று நான் வேறு பிரித்துப் பார்த்ததில்லை.

ஆசை முதலான மனத்துன்பங்களுக்கு நான் இடம் கொடுப்பதில்லை.

வசிட்டரே இவற்றால்தான் நான் வெகுகாலம் உயிர்வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறேன் எனக் காகபுஜண்டர் கற்பங்கள் கடந்தும் தாம் உயிர் வாழ்ந்திருப்பதற்குக் காரணமான ஆன்ம இரகசியத்தை வெளிப்படுத்தினார்.

புஜண்டர் உரைத்த வரலாறுகளை வசிட்டர் இராமனுக்கு எடுத்துரைத்தார். இராமா! சென்ற கிருதயுகத்தின் தொடக்கத்தில் மறுபடியும் நான் அந்தப் புஜண்டரைக் கண்டேன். நீ இப்போது திரேதாயுகத்தின்

மத்தியில் பிறந்திருக்கிறாய். நீ பிறந்த எட்டாண்டு களுக்குப் பின் இந்தயுகத்திலும் அவரைப் பார்த்தேன். நரைதிரை ஏதுமின்றிக் காகபுஜண்டர் முன்பு பார்த்த தோற்றத்திலேயே வாழ்ந்திருக்கக் கண்டேன் என்று கூறி நிறைவித்தார்.

கதை ஆய்வு வேண்டாம்

ஸ்ரீ வாசிட்ட சாரத்தில் புசுண்ட உபாக்கியானம் இந்த அளவில் நிறைவு பெறுகிறது. வாசிட்டம் உரைக்கும் புஜண்டர் பிறப்பு வரலாறு பற்றிய செய்தி, துளசி தாசர் உரைக்கும் வரலாற்றுடன் மாறுபட்டிருப்பதைக் காணமுடிகிறது. துளசிதாசர் காலத்திற்கு முன்னரே, வடநாட்டில் நன்கு வழக்கில் இருந்த ஞானவாசிட்டத்தை ஆராயும் வாய்ப்புத் துளசி தாசருக்கு இருந்ததா இல்லையா என்பதை அறிந்து கொள்ள இயலவில்லை. மிகப்பெரிய அருளாளராகிய காகபுஜண்டருக்குக் காகவடிவமும், பாம்பு வடிவமும் அமைந்தமை சாபங்களால் என்பதைப் பேசும் துளசியைவிட, பிறப்பு வகையில் காகவடிவம் அமைந்தது என்று பேசும் வாசிட்டத்தின் சித்திரிப்புப் பொருந்தி வருவது போல் தோன்றுகிறது. இருவருமே பெரிய அருளாளர்கள், அவர்கள் சித்திரிப்புக்களை ஐயுற ஒன்றுமில்லை. புராண வரலாறுகளில் பிறப்புப் பற்றிய மெய்மை காண்பதில் முயல்வதை விட, அறிவூட்டல்களைத் தேடித் தொகுப்பதே ஏற்புடையதாக அமையும்.

அபிதான சிந்தாமணி

அபிதான சிந்தாமணியில் ஆ. சிங்காரவேலு முதலியார் மேற்குறித்த ஞானவாசிட்டத்தில் வரும் காகபுஜண்டர் வரலாற்றைச் சுருக்கமாக உரைநடையில் தந்துள்ள தோடு, போகர் வரலாற்றை மேற்கோள் காட்டி, காகபுஜண்டர் பிறப்பு வரலாறு பற்றி வேறு ஒரு புதிய தகவலையும் தந்துள்ளார்.

பகுளாதேவி

சிவபெருமான் திருமுன்பு மதுவுண்டு அன்னங்கள் இரண்டு களித்திருந்தன. அக்காலை சிவமூர்த்தி அவற்றைப் பார்க்க அந்த அன்னங்களிடம் சிவகலை காக உருவத்துடன் பதிந்தது. அன்னங்கள் இருபது முட்டைகளைப் பொரித்ததோடு, இருபத்து ஒன்றாவதாக ஒருகாகத்தைப் பொரித்தது. இதுவே, புஜண்டர் எனப் பெயருற்றது என்று விளக்கம் தருகிறார். காகபுஜண்டரைப் பட்சி வடிவாகிய இருடி என்று அவர் குறிக்கிறார். இவர் குமாரர் உரோமரிஷி என்ற குறிப்பும் இதில் இடம் பெற்றுள்ளது. சிவகலையின் தாக்கத்தால் அன்னத்திடம் காகபுஜண்டர் உருவானார் என்பது, அவரது சிவனருட் பெருமைக்கு ஏற்புடையதாகத் தோன்றுகிறது. காகபுஜண்டரின் துணைவியார் பெயர் 'பகுளாதேவி' என்று நாடி சோதிட ஏடுகளில் குறிக்கப்பட்டுள்ளதாகத் தெரிகிறது. மேற்குறித்த நூல்களில் அது பற்றிய குறிப்பு ஒன்றும் இல்லை.